

Haziran Senfonileri 2

– Emre Yılmaz · 03 Eylül 2011

I

Belinde saçların dövünürken geldi sensizlik.
İsterik bir hüznün yekpare gidişinden
ve arabesk matemlerde unuttuğum
sol yanağımdaki gamzede çukurlaşan derinliğinden
bile fazla sefildi
genzime pimi çekilmiş bir ağlamak düğümlemen.

Şimdi ayrılık,
aşka gebe bir kadının kasıkları kadar ıslak
ve sezaryen bir doğum kadar sancılı,bekleyişi.

II

Karanlığın inzaliydi huzlemeşen ışık.
Laçkaşan ahmer geçişimlerin de
gökyüzünde parçalanan bulutlardan habersizdi.
Zifrin duldasına sığınan yağmurlar
ölesiye korkuyordu güneşten.

Biz de korkuyorduk karanlığın leşinden
birer sevişmek ölüsü,
gözlerimizin nemi zührevi hastalıkların nezaretinde
yoğun bakıma kaldırılırken.

Şimdi beklemek,
saçları kefen kokulu bir kadının hediyesi
ve çaresizliği sigara bağımlısı biraz da.

III

Eteğini bir rüzgar alıyordu.
üryan duruşuna müşterek bir samimiyetle
örtünüyordu bacakların. Alaca güneşin telaşıyla
gün batıyordu eteğinin esrik kapanışında
beyhude bir yalandan bile fazla.

Bir mum yak sevgilim,
yalanımın isi yatsıya vursun,
dudaklarım -el çek- acılarına.
-ki merhem etkisi vardı
nikahsız buluşmalarımız öpüşmeye soyunduğunda.

Şimdi unutmak,
anasonlu sancıların alkolik tedavilerine çelişki
ve zamanın azdırdığı bir münafık yara biraz da.

IV

Gözlerin kapandığında reşit sevişirdik.
Şimdi onsekiz yaşının tüm mütemadi çıplaklığı
masamda kaçamak bir türkü fısıldıyor kulağıma
ve gözlerimde hiç de cinsel olmayan bir hayalin sarsaklığı.

Şimdi özlemek,
dönencesiz bir yarımkürede beşinci mevsim
ve biraz da sevmek tutsaklığı.